

Sygn. akt III AUz 14/14

## POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Anna Polak
Sędziowie:	SSA Urszula Iwanowska

del. SSO Beata Górską (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2014 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z zażalenia G. W.

na postanowienia Sądu Okręgowego w Szczecinie VII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 27 maja 2013r.

sygn. akt VII U 462/13

### ***postanawia:***

oddalić zażalenie

SSA Urszula Iwanowska SSA Anna Polak del. SSO Beata Górską

III A Uz 14/14

## UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 maja 2013r. Sąd Okręgowy w Szczecinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych odrzucił odwołanie ubezpieczonego G. W. od decyzji z dnia 28 marca 2012r. Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. stwierdzającej odpowiedzialność jako członek zarządu za zobowiązania składkowe Spółki (...) S.A w S. na dzień 28 marca 2012r. za okres od grudnia 2005r. do stycznia 2006r. w łącznej kwocie 98.302,61 zł.

Swoje rozstrzygnięcie sąd okręgowy oparł na następujących ustaleniach i rozważaniach prawnych:

Ubezpieczony odwołanie od powyższej decyzji z dnia 28 marca 2012r. wniósł 4 marca 2013r., uzasadniając przyczynę opóźnienia tym, że decyzja niniejsza została mu doręczona dopiero 28 stycznia 2013r. Wcześniej organ rentowy kierował do niego korespondencje na adres przy ulicy (...) w S., pod którym odwołujący nie zamieszkuje.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego odrzucenie jako wniesionego po ustawowym terminie argumentując, że decyzja została doręczona wnioskodawcy na prawidłowy adres w kwietniu 2012r. Organ rentowy podał, że w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS figurują dwa adresy skarżącego: adres zameldowania ul. (...) w S. i adres pobytu ul. (...) w S.. Zawiadomienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego w celu wyjaśnienia odpowiedzialności, o której mowa w art. 116 Ordynacji podatkowej zostały skierowane pod oba adresy. Zawiadomienie o wszczęciu postępowania wysłane na adres zameldowania G. W. odebrał osobiście, zaś zawiadomienie wysłane na

adres pobytu odebrała jego żona. Organ rentowy podniósł również, że mimo wysłania i odbioru pisma pod adres zameldowania ubezpieczony G. W. w żaden sposób nie ustosunkował się do wszczęcia postępowania, w szczególności nie wskazał adresu, na który winna być przesłana dalsza korespondencja w sprawie. Zaskarżona decyzja w związku z tym zastała wysłana na adres zameldowania, jest prawomocna, ponieważ została wysłana w trybie doręczenia zastępczego na podstawie art. 44 kpc, po dwukrotnym awizowaniu w dniu 29 marca i 5 kwietnia 2012r.. Organ rentowy wskazał, że doręczenie decyzji w dniu 28 stycznia 2013r. miało jedynie charakter informacyjny i zostało dokonane na wniosek strony.

Sąd okręgowy w dalszej części swych rozważań przywołał treść art. 477<sup>9</sup>§1 i 3 kpc i na jego podstawie wywiódł, że do przywrócenia terminu niezbędne jest spełnienie kumulatywnie obu warunków: przekroczenie terminu nie może być nadmierne, a przyczyna tego nie może być zależna od odwołującego się. Co za tym idzie, uznanie że zachodzi jeden z nich skutkuje odrzuceniem odwołania.

Zdaniem sądu okręgowego zaskarżona decyzja skierowana została pod adres zameldowania ubezpieczonego i prawidłowo doręczona w trybie doręczenia zastępczego, po dwukrotnym awizowaniu dnia 29 marca 2012r. do 5 kwietnia 2012r.

W związku z powyższym mając na uwadze, że od daty doręczenia zaskarżonej przesyłki do daty wniesienia odwołania minęło 9 miesięcy, nie może budzić wątpliwości w ocenie sądu okręgowego, że przekroczenie terminu w takim wymiarze jest z całą pewnością rażącym uchybieniem, a skarżący nie wykazał, że opóźnienie nastąpiło bez jego winy. Sąd okręgowy podał również, że ubezpieczony po otrzymaniu na adres zameldowania zawiadomienia o wszczęciu postępowania, które odebrał osobiście winien liczyć się z tym, że kolejne pisma od organu rentowego będą kierowane na ten sam adres, skoro po otrzymaniu pisma ZUS z dnia 21 grudnia 2011r. nie zwrócił się by przesyłki w tej sprawie wysyłane były na jakikolwiek inny adres.

W zażaleniu odwołujący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia z dnia 27 maja 2013r. ewentualnie o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 28 marca 2012r.

W uzasadnieniu podał, że organ rentowy wiedział, że on zamieszkuje pod adresem (...) w S. i jak podał nie rozumie dlaczego skoro decyzja o wszczęciu postępowania została wysłana również na ten adres to nie została wysłana na ten adres przedmiotowa decyzja tylko na adres zameldowania. Zdaniem skarżącego przepisy zarówno postępowania cywilnego jak i administracyjnego nakazują doręczać korespondencję na adres zamieszkania. Ponadto podał, że od lutego 2012r. ciężko chorował i nie mógł normalnie funkcjonować. Dopiero po ponad półrocznym leczeniu okazało się, że cierpiał na złośliwego raka jelita grubego. We wrześniu 2013r. przeszedł operację, a następnie długotrwałe leczenie chemioterapeutyczne uniemożliwiające mu jakąkolwiek aktywność. Jego zdaniem uchybienie terminu było spowodowane niedoręczeniem mu decyzji na adres zamieszkania, ale również ze względu na chorobę, brak było możliwości podjęcia skutecznej obrony zarówno w toku postępowania administracyjnego jak i na drodze sądowej. Do zażalenia ubezpieczony dołączył wyniki badań z okresu od marca 2012r. do maja 2013r.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Zażalenie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, że zaskarżonym postanowieniem sąd okręgowy odrzucił odwołanie z uwagi na niedotrzymanie przez ubezpieczonego terminu określonego w prawidłowo przywołanym przepisie art. 477<sup>9</sup>§ 1 k.p.c.

W sprawie bezspornym jest, że ubezpieczony osobiście odebrał zawiadomienie o wszczęciu postępowania wysłane na adres zameldowania i, że przesyłka zawierająca zaskarżoną decyzję wysłana na ten adres została prawidłowo dwukrotnie awizowana. Ubezpieczony nie zareagował po otrzymaniu zawiadomienia o wszczęciu postępowania przez wskazanie nowego adresu, na który organ rentowy winien kierować kolejne przesyłki.

Sąd okręgowy uznał, że G. W. złożył odwołanie po terminie i nie naprowadził dowodów, że przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego.

W ocenie Sądu Apelacyjnego podkreślenia wymaga, że przytoczone w art. 477<sup>9</sup> § 3 k.p.c. przesłanki przyjęcia i rozpoznania odwołania mimo jego złożenia po upływie terminu muszą wystąpić łącznie. Zatem opóźnienie nie może być nadmierne i nie może wystąpić z przyczyn zależnych od odwołującego się.

Stanowisko to znajduje oparcie w uchwalonym orzecznictwie, którego wyrazem jest wyrok Sądu Najwyższego z 21.03.2006r., III OK 168/05 (lex nr 277825) w uzasadnieniu, którego wskazano, iż sąd nie odrzuci odwołania od decyzji organu na podstawie art. 477<sup>9</sup> § 3 k.p.c. tylko wówczas, gdy bezspornie stwierdzi, że przekroczenie ustawowego terminu nie jest nadmierne i że nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego, w pozostałych zaś przypadkach jest obowiązany odwołanie odrzucić.

Ubezpieczony we wskazanych okolicznościach faktycznych, bez uzasadnionej przyczyny złożył odwołanie z 9 miesięcznym opóźnieniem. Materiał dowodowy w sprawie uzasadnia konstatację sądu okręgowego, że przesyłka została wysłana na właściwy adres i prawidłowo awizowana. Poza tym jak ustalił sąd okręgowy czemu, skutecznie nie zaprzeczył ubezpieczony, nie interesował się tokiem postępowania zainicjowanego zawiadomieniem o jego wszczęciu.

Podkreślenia wymaga również to, że ubezpieczony nie wykazał, by na przeszkodzie w dotrzymaniu terminu do wniesienia odwołania, stanął jego stan zdrowia. Ubezpieczony co prawda dołączył do zażalenia wyniki przeprowadzonych badań i kartę leczenia szpitalnego, jednakże głównie dokumentacja ta pochodzi z okresu po upływie terminu do wniesienia odwołania czyli z roku 2013r. Jedynie z marca roku 2012r. są wyniki badania krwi i moczu. Zatem bezspornie należy przyjąć, że G. W. nie naprowadził dowodów na okoliczność jego stanu zdrowia, które pozwalałyby na uznanie, że stan zdrowia był na tyle zły, że ubezpieczony nie był w stanie poinformować organu rentowego o właściwym adresie do korespondencji lub złożyć w terminie odwołania od decyzji z dnia 28 marca 2012r.

Nadto w sprawie podnieść należy, że odrzucenie odwołania na podstawie art. 477<sup>9</sup> § 3 k.p.c. jest wynikiem przeprowadzenia przez Sąd czynności sprawdzających wypełnienie przez odwołującego warunków formalnych złożonego odwołania, bowiem dopiero ich spełnienie otwiera drogę do merytorycznego rozpoznania sprawy. Skoro G. W. złożył odwołanie po upływie terminu, a uchybienie terminowi było nadmierne i zawinione przez ubezpieczonego, to nie było podstaw, aby przystąpić do merytorycznego badania zaskarżonej decyzji. Odrzucenie odwołania zamyka drogę do rozpoznania sprawy, czyli oceny prawidłowości zaskarżonej decyzji.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 397 § 2 w zw. z art. 385 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

SSA Urszula Iwanowska SSA Anna Polak SSO del. Beata Górńska